

Referat despre economia, agricultura si horticultura egipteana - a doua parte

Herodot spunea ca Egiptul este un dar al Nilului. Paminturile atat de roditoare ale acestei tari il puteau impresiona usor pe cel venit din stincoasa si arida Grecia, desigur. Dar totodata Nilul era si un stapin exigent, tiranic si capricios. Revarsarea insuficienta sau, dimpotriva, cresterea excesiva a apelor sale provoca uneori ani grei de seceta, ori de mari inundatii in anumite regiuni intinse ale tarii.

La aceste calamitati naturale se mai adaugau si altele: soarecii de cimp si vrabiile, norii pustiitori de lacuste, avida ierbivora anti lopa africana, sau turmele de hipopotami care in timpul noptii invadau orgoarele si distrugeau recolta. Apoi, lipsa de intretinere a digurilor si a canalelor de irigatie situatie frecventa in epocile de tulburari politice provoca de asemenea foamete.

In regiunile din desert foametea era o realitate aproape permanenta. In orice caz, "darul Nilului" era obtinut de plugar platindu-l greu, cu conditiile in care efectua muncile agricole, precum si cu grelele lucrari pe care era obligat, sa le faca. Erau lucrari mari de asanare a zonelor mlastinoase, de constructie si intretinere a canalelor si digurilor, de nive lare a movilelor de aluviuni vechi, de umplere a unor depresiuni sau a unor scobituri, de amenajare a ostroavelor fluviului, sau de sapare a unor mari bazine-rezervoare (cum era, de ex., imensul lac de acumulare de la Fayum). Toate aceste lucrari erau dirijate si controlate de stat.

Dupa cereale, al doilea loc ca importanta in economia Egiptului il ocupa inul (a canii cultura s-a dezvoltat intens incepand din mileniul al III-lea i.e.n.). Grauntele de in erau folosite in alimentatie, precum si in medicina. Originar din Asia Mica, inul era planta textila aproape unica intrebuintata de egipteni pentru confectionarea articolelor de Imbracaminte. (Pielea sau impletiturile vegetale erau folosite rar; iar lina oii era interzisa de religie ca fiind "impura"). Procedeele de semanare si de recoltare a inului erau relativ avansate.

Incepind din mileniul al III-lea s-au dezvoltat in Egipt gradinaritul, pomicultura si viticultura. In gradinile permanente se cultivau sistematic bobul si linteaa, fasolea si mazarea, ceapa si usturoiul, pepenii si dovleci, dar mai ales laptuca. Dintre fructe smochinele si curmalele, rodiile, nuca de cocos si fructele de sicomor. Vita de vie, adusa din Asia Mica, era raspin-dita in Egipt inca inainte de 3200 i.e.n. In timpul dinastiei a XVIII-a deci incepand cam de prin 1600 i.e.n. fusese introdus in Egipt si maslinul, care a continuat in sa ramina o raritate. (Undelemnul de masline se importa mai ales din Siria si din Palestina). Pe langa plantele cultivate, tarantul egiptean culegea de pe cimp si plante comestibile spontane." ierburi (de ex., telina), papirus, rizomi comestibili (precum si plante ornamentale sau medicinale).